

Posiedzenie Naukowe Pracowników Wydziału Prawa Kanonicznego UKSW

Dnia 24 marca 2015 roku w Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie przy ul. Dewajtis 5 odbyło się kolejne posiedzenie naukowe 15 pracowników naukowo-dydaktycznych Wydziału Prawa Kanonicznego UKSW. Obrady otworzył Dziekan Wydziału, ks. prof. dr hab. Henryk Stawniak. Powitał on zebranych współpracowników oraz zapowiedział wystąpienie ks. dra Tomasza Białobrzeskiego pt. „Uznanie orzeczeń trybunałów kościelnych i papieskich dyspens *super rato* w prawie hiszpańskim”. Przedmiot referatu stanowiły badania naukowe Autora przeprowadzone w związku z przygotowaniem pracy habilitacyjnej.

Na wstępie Prelegent scharakteryzował ogólnie konstrukcję przygotowywanej przez siebie rozprawy. Następnie omówił normy prawa międzynarodowego i hiszpańskiego, które regulują działanie sądów w zakresie nadania skutków cywilnych orzeczeniom kościelnym dotyczącym spraw małżeńskich. W dalszej części wystąpienia Autor przedstawił szczegółowo procedurę postępowania przed sądami hiszpańskimi w referowanym temacie. Zwrócił uwagę na następujące zagadnienia: właściwość sądu, legitymizacja stron, poszczególne etapy postępowania. W dalszej kolejności Prelegent omówił skutki uznania orzeczeń kościelnych w prawie hiszpańskim. Następnie przedstawił skrótowo bibliografię zgromadzoną podczas kwerendy naukowej i wykorzystywaną w przygotowaniu publikacji a także swój dotychczasowy dorobek naukowy, który składa się z jednej publikacji książkowej, dwudziestu dwóch artykułów oraz pięciu recenzji.

Po zakończeniu referatu ks. prof. dr hab. H. Stawniak podziękował ks. dr. T. Białobrzeskiemu za trud przygotowania i wygłoszenia go, a następnie otworzył dyskusję. Jako pierwszy zabrał głos ks. prof. Wojciech Góralski, następnie ks. prof. Ginter Dzierżon, ks. dr hab. Piotr Ryguła, ks. prof. Wiesław Kiwior, ks. prof. Grzegorz Leszczyński, ks. dr. hab. Janusz Gręźlikowski, prof. UKSW, ks. prof. H. Stawniak i inni pracownicy Wydziału Prawa Kanonicznego UKSW obecni na posiedzeniu naukowym. Dyskusja zogniskowała

się nad samym brzmieniem tematu pracy habilitacyjnej i sposobem oddania jego treści tak, aby mógł okazać się interesującym dla polskiego czytelnika. Stwierdzono bowiem, że samo zreferowanie problematyki prawodawstwa hiszpańskiego nie ma większego sensu i nie będzie przedstawiało wartości naukowej. Należałoby zatem, w przypadku Autora rozprawy, skupić się na kuriozum prawa prawodawstwa hiszpańskiego, które mimo rozdziału Kościoła od państwa nadal uznaje kościelne wyroki stwierdzające nieważność zawartego małżeństwa za wiążące także na forum prawa cywilnego. Co więcej, procedura ta, będąca wieloletnią praktyką w Hiszpanii jest obecnie rzadko stosowana w praktyce.

Dyskusję i posiedzenie naukowe zamknął Dziekan Wydziału ks. prof. dr hab. H. Stawniak, dziękując przybyłym pracownikom Wydziału za obecność, wygłoszenie referatu i udział w dyskusji.

s. Bożena Szewczul WNO

Doktorat o. Jana Bernarda Mryki OFM

Dnia 14 kwietnia 2015 roku na Wydziale Prawa Kanonicznego Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie odbyła się publiczna obrona pracy doktorskiej O. mgr. Jana Bernarda Mryki OFM, absolwenta wyżej wymienionego Wydziału. Doktorant przedłożył Radzie Wydziału rozprawę pt. *Ewolucja norm prawa kanonicznego dotyczących podmiotu sakramentu chorych od Kodeksu prawa kanonicznego z 1917 r.* Praca doktorska została napisana na wspomnianym Wydziale pod kierunkiem ks. prof. dr. hab. Zbigniewa Janczewskiego. Recenzentami rozprawy byli ks. prof. dr. hab. Bronisław W. Zubert oraz ks. prof. UKSW dr. hab. Piotr Ryguła.

Celem podjętej przez Autora rozprawy była próba odpowiedzi na indywidualną sytuację życiową chorego, która uzdalnia go, bądź dyskwalifikuje z możliwości przyjęcia sakramentu namaszczenia chorych. Podjęcie tego tematu pozwoliło Autorowi na ukazanie rozwoju prawa kanonicznego dotyczącego podmiotu namaszczenia chorych w historii i współczesności. W nauczaniu i prawodawstwie kościelnym zostały określone zasady ważnego, godziwego sprawowania i przyjmowania tego sakramentu. W praktyce duszpasterze koncentrują się bardziej na osobach chorych fizycznie,